

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2009. év január hó 29. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatali vesztegetés büntette és más bűncselekmények miatt **I. rendű vádlott és társa** ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Bíróság 2008. január 17. napján kelt 5.B.839/2007/10. számú ítéletét **megváltoztatja annyiban**, hogy a vádlottak vagyon elleni bűncselekményét társtettesként elkövetett lopás büntettének (Btk.316.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés d./ pont, (5) bekezdés b./ pont) **minősíti**.

Az I. rendű és a II. rendű vádlottat egyetemlegesen kötelezi, hogy az első fokú eljárásban felmerült 68.964 (hatvannyolcezer-kilencszázhatvannégy) forint bűnügyi költséget fizessék meg az államnak.

Az ítélet kelte helyesen: 2008. január 17. napja.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét mindkét vádlott tekintetében helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 7.200 (hétezer-kettőszáz) forint bűnügyi költséget a II. rendű vádlott köteles megfizetni az államnak.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság a 2008. január 17. napján kelt 5.B.839/2007/10. számú ítéletével

Az I. rendű vádlott bűnösségét társtettesként elkövetett lopás büntettének kísérletében (Btk.316.§ (1), (2) bekezdés d./ pont, (5) bekezdés b./ pont) és 3 rb. vesztegetés büntettében (Btk.253.§ (1) és (2) bekezdés) állapította meg. Ezért őt halmazati büntetésül 1 év 4 hónap börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A II. rendű vádlott bűnösségét társtettesként elkövetett lopás büntettének kísérletében (Btk.316.§) állapította meg. Ezért őt 200 napi tétel - napi tételenként 750,- Ft - összesen 150.000,- Ft pénzbüntetésre ítélte.

Döntött a bíróság a lefoglalt bűnjelek sorsáról, továbbá az I. rendű vádlottat 13.990,- Ft, a II. rendű vádlottat 33.490,- Ft bűnügyi költség megfizetésére kötelezte.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész mindkét vádlott terhére téves minősítés miatt és a büntetésük súlyosításáért, az I. rendű vádlott és védője a vesztegetési cselekmények alóli felmentésért és enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.169/2008/3-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a vagyon elleni bűncselekmény minősítésénél tévedett, amikor annak kísérletét állapította meg. A vádlottak ugyanis a sértett telephelyéről már elhordták az elvitelre előkészített kábelt és azt a szomszédos telephelyen halmozták fel a kerítés mellé. Ezáltal az elvétel, így a lopás befejeződött, téves a kísérletkénti minősítése.

Helyesbíteni indítványozta a dolog elleni erőszak mibenlétének jogi indokolását, mert az a kábeldobról történt levágással nem, csupán a kerítés megbontása folytán valósult meg. Eltúlzottan enyhének találta a büntetéseket is. Az I. rendű vádlott előélete miatt lényegesen hosszabb tartamú börtönbüntetés kiszabása indokolt, míg a II. rendű vádlott esetében az enyhítő szakasz mellőzésével felfüggesztett börtönbüntetés alkalmazása az arányos büntetés. Észrevételezte, hogy az elsőfokú bíróság nem rendelkezett a tárgyszakértői vélemény kapcsán felmerült bűnügyi költségről, annak megfizetésére egyetemlegesen indítványozta kötelezni a vádlottakat.

Az elsőfokú ítélet dátumaként tévesen 2008. január 18. szerepel, ezért annak kijavítását is kérte.

Indítványozta tehát az elsőfokú ítélet megváltoztatását akként, hogy az ítélőtábla a vádlottak vagyon elleni cselekményét lopás büntettének minősítse, az I. rendű vádlott börtönbüntetésének tartamát emelje fel, a II. rendű vádlottat felfüggesztett börtönbüntetésre ítélje, pótolja a bűnügyi költség körében elmaradt döntést, az ítélet keltét javítsa ki, egyebekben pedig az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

A nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője mindenben az írásbeli átiratban foglaltak szerint szólalt fel és az ott írt indítványt tette.

Az I. rendű vádlott védője felszólalásában kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem fogadta el azt a vádlotti védekezést, miszerint a lopást más személyek rábírására követték el, akik ismerték a helyszínt és a kerítést előzőleg megbontották. Álláspontja szerint az ítélet indokolása nem meggyőző, fellebbezése ezért nem ütközik a felülmérlegelés tilalmába. A lopás bűncselekményénél a dolog elleni erőszak megállapításának mellőzését kérte. A vesztegetések elbírálásánál a pénzügyőr tanú előadásának megfelelő értékelését kérte, miután ő csak a kollégáitól hallotta a pénz felajánlását, vele szemben közvetlenül nem történt ilyen ajánlat. Erre figyelemmel 1 rb. vesztegetés büntette alól kérte az I. rendű vádlott

felmentését. Elsődlegesen a büntetés enyhítését, másodsorban annak helybenhagyását kérte.

A II. rendű vádlott védője a lopás dolog elleni erőszakkal történt elkövetésének mellőzését indítványozta, e körben csatlakozott az I. rendű vádlott védője által elmondottakhoz. A II. rendű vádlott büntetésének súlyosítására irányuló ügyészi indítvány elutasítását, ezáltal védencével szemben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az utolsó szó jogán az I. rendű vádlott részbeni beismerésére és kiskorú gyermekére utalva kérte, hogy a bíróság ne végrehajtandó szabadságvesztésre ítélje.

A II. rendű vádlott előadta, hogy más ügyben nyomozati szakban folyik ellene eljárás. Jelen ügyben már nem kívánt semmit mondani.

A fellebbezések közül az ügyészi fellebbezés alapos a következők szerint.

A Fővárosi Ítéltábla kétirányú perorvoslatok alapján bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt. Ennek során megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság a perrendnek megfelelően ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette. A bizonyítékok értékeléséről ítélete indokolásában részletesen számot adott. Helytálló érveléssel, logikai hibáktól mentes mérlegeléssel vetette el mindkét vádlottnak azt a védekezését, hogy a lopási cselekményben rajtuk kívül két, meg nem nevezett elkövető is közreműködött. Meggyőző erővel fogadta el hiteltérdemlőnek a határőr tanúk vallomását, akik az I. rendű vádlott tagadásával szemben következetesen és egybehangzóan vallottak a számukra felajánlott pénz összegéről, céljáról. Az I. rendű vádlott védőjének hivatkozásával szemben a pénzügyőr tanú a nyomozáskor és a tárgyaláson határozottan vallott a tekintetben, hogy a vesztegetés felajánlása személyesen felé is elhangzott.

Az egyéb bizonyítékok megjelölése ugyancsak megfelel az iratok tartalmának.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a vagyon elleni és vesztegetés bűncselekményei körében is megalapozott, így az irányadó a felülbírálat során.

A Fővárosi Bíróság az irányadó tényállásból okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére. Tévedett azonban, amikor terhükre a lopás büntettének csupán a kísérletét állapította meg.

Az ítélet indokolásában az 5. oldal 2. bekezdésében pontosan szerepelnek a helyszíni szemle jegyzőkönyv alapján rögzített adatok. A kérdéses kerítés megbontásával a Kft. telephelyére lehet bejutni, s azon keresztül közelíthető meg az Rt. - külön nem bekerített - telephelye, ahonnan a kábellopás történt. A vádlottak a kerítéshez már elhordták a kábeleket, amikor tetten érték őket. Miután a kábelek ily

módon a sértett telephelyén kívülre kerültek, az elvételük befejeződött. Ezért közömbös, hogy a gépkocsira az eltulajdonított idegen dolog teljes felrakódása megtörtént-e. Ezért a Fővárosi Bíróság tévedett, amikor azt állapította meg, hogy a vádlottak lopási cselekménye kísérleti szakban rekedt.

Az előzőeknek megfelelően a jogi indokolás helyesbítésével az ítélet tábla a vádlottak terhére a kísérletre utalás mellőzésével társtettesként elkövetett lopás büntetést állapította meg. A bűncselekmény Btk.316.§ (1), (2) bekezdés d./ pontja és (5) bekezdés b./ pontja szerinti minősítése törvényes. Egyetértett azonban az ítélet tábla azzal az ügyészi felvetéssel, hogy a lopás dolog elleni erőszakkal történt elkövetését a kerítés megbontása valósította meg. A kábeldobról a kábel levágása, majd feldarabolása a dolog elleni erőszakot - a töretlen bírói gyakorlat szerint - nem meríti ki. A kábeldobon még felhasználatlan kábel esetében ugyanis nem a kiszabadítás, hanem a szokásos felhasználás módja, hogy abból a szükséges mennyiséget levágják, illetve darabolják. (BH.1990/90. számú és 1992/2. számú jogesetek.) Ennek megfelelően helyesbítenni kellett a jogi indokolás vonatkozó részét. (ítélet 7. oldal 4. bekezdésében)

Az I. rendű vádlott bűnösségének a további 3 rb. vesztegetés büntetében történt megállapítása és minősítése törvényes.

Felmentése iránti védelmi igény a tényállás támadásán alapul, amely megalapozottsága folytán a másodfokú eljárásban nem támadható.

A büntetés kiszabása során a Fővárosi Bíróság helyesen sorolta fel a vádlottak esetében értékelésre került súlyosító és enyhítő körülményeket. Ugyanakkor a lopási cselekmény befejezettsége folytán - ahogyan az ítélet tábla a minősítést megváltoztatta - a kísérleti szakra utalás még olyan formában sem helytálló, hogy az a tettenérés miatt nem vehető figyelembe.

Jelentősebb enyhítő körülményként értékelte az ítélet tábla az időmúlást mindkét vádlott javára, hiszen az elkövetéstől több mint két év eltelt.

Figyelemmel a bűncselekmények tárgyi súlyára és a vádlottak alanyi bűnösségének mértékére, az ítélet tábla egyikük büntetését sem találta eltúlzottnak enyhének, ezért azok lényeges súlyosítása nem indokolt.

Az elsőfokú bíróság azonban elmulasztott rendelkezni a nyomozás során előterjesztett tárgyszakértői vélemény díjával kapcsolatos bünyügyi költségről. Annak viselésére az ítélet tábla a Be.338.§ (1) és (3) bekezdése alapján egyetemlegesen kötelezte a vádlottakat.

A Fővárosi Ítélet tábla a Be.261.§ (1) bekezdése szerint helyesbítette az ítélet keltében szereplő elírást.

Az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatása a Be.372.§-án, egyebekben törvényes rendelkezéseinek helybenhagyása a Be.371.§ (1) bekezdésén alapszik.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére az ítélőtábla a Be.381.§ (1) bekezdése szerint kötelezte a II. rendű vádlottat, akinek érdekében a kirendelt védő eljár.

Budapest, 2009. év január hó 29. napján

Dr. Szigeti Ágnes s.k.	Dr. Révész Tamásné s.k.	Dr. Hildenbrand Róbert s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A Fővárosi Bíróság 5.B.839/2007/10. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla 2.Bf.278/2008/5. számú ítéletében foglalt változtatással az I. rendű és a II. rendű vádlott tekintetében 2009. január 29. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2009. év január hó 29. napján

Dr. Szigeti Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:

Ónodi Gáborné
bíróügyi ügyintéző